

~~El Jure~~

L'amirera d'amor.

Comedia en un acte

~~L'autor prega al Jurat que
en cas de no considerar digne
de premi aquest treball, no
li concedeixi cap accèssit.~~

Personatges

Palmira.

Julia, marit de la Palmira

Fineta germana de la Palmira

Gabriel, xicot de la Fineta.

La Mamà de les dues noies.

Les dues parelles son joves
i d'una **edat** aproximada

L'acció en una casa de
menestrals.

3

Escena I

Palmira, Julià, Fineta i la Mare

(La Fineta fa una labor i la Palmira
fé un llibre a la falda)

Palmira tota concolorada.

Ma no vols respondre a la meua pregunta?

La Mare

No veus que li has feta cinquanta mil vegades.

Julià.

I tant, jo estic que no li ha dia que no m'hi poso amb la mateixa cançoneta.

Palmira.

O, ja, ja! es cançoneta l'estimació que t'he i l'he de saber si en cas de morir-me primer, sabries olvidar-te de mi formant a casar.

Fineta.

Noi Julià no pots pas dir que no t'estimi la Palmira. Hi ets casat i encara

te por que li escapis

Palмира

Ai Fineta casat, ja ~~tu~~ veuras, ja veuràs.
Mentre festejavem sempre t'avia del ma-
teix humor an en Julià però ara ----
avui té bona lluna, demà la té mala.

Julià.

Per ara veip que ets tu la que camories
de lluna

La Mare

Apa, apa, no os enfadau ara

Fineta.

Quina gracia m'heu!

Julià

La veritat fa riure una mica això.

Palмира

Com se coneix que no m'estimes tant
com jo, o sinó no t'itaria riure sepu-
rament.

Julià.

Vaja ja som a que no t'estimo.

La Mamià

Ja tens raó, Fineta, que la gracia veure
per aquestes coses a una nena tan benassa
com la nostra

Palмира

Com que no sabem lo que es estimar,
sembla mentida que tu Fineta festejis
i que tu Julia siguis casat amb mi

Julia amb ironia

J. - No l'estimenen pobreta... pobre nena...
... Vés si 'n soc de dolent

Palмира

Doncs perquè no 'm repons? Com no
m' estimes sempre igual. Hi ha dies
que se 'm menjaries a festes...

Julia interrompent

Això voldries que se 't menjés a festes.

Palмира continuant

... i altres dies que encara no iuri-
mo alguna cosa ja sembla que 't mo-
lento. Sou les Claves...

Julia.

Proi de Palмира. Es que sempre voldries

que un estés d'humor per prodigar-te
festes.

Palmira,
Així veus a tonar-me la raó de que
ni ha dies que t'es una cosa molt fei-
xuga.

Julia
Jo no he dit això, dic que estranyo que
sempre insisteixis en lo mateix. Deus tenir
per que se ni'acabi l'amor i sempre estàs
amantenta per pendrem el pols amb pre-
juntos estranyes. Penses que ni arriba
per entregues l'amor? Vais fer-ne una co-
na provisió. Ne tens per tota la vida.

Palmira aparentant una rialla
Per fins que s'acabi la meua vida no
mes? Vens? Per sempre hauries de paper
dir.

Fineta rient
Ai quina gracia!

La Mamà
A qui varem casar Mare de Deu

Julia
Ja ho ven, a una criatura

Palmira
Una criatura que rumia massa

Julia
Ara ho has dit que rumia massa i rumia
sense fonament.

La Mamà
Fes raó Julià

Palмира
Tu també Mamà?... Oja ja ...

La Mamà
Bo! que t'hem de conçolar?

Julià
Sembla mentida

Fineta sourient
Una cosa que comença amb rialles ...

La Mamà
I acaba amb ploralles.

Julià
Hauré d'estar previnent, vetafni... valdria
més que ... (Ta l'acció d'amar-se'n)

La Mama
Potser sí, veies.

(La Mama i en Julià surten parlant-se)

Escena II
Palмира i Fineta

Palмира
Oh! sí... no fissis. Ta 't vaparà també
Fineta. Ara tot son afalags i bona cara.
Després ja m'ho sabràs dir. Me sembla que
m' sabrà en Gabriel d'oblidar. Veies síno

amb en Julia i amb mi. Avans mes
que si fossim germans... ja ho crec.
Però ara...

Fineta, després d'estar un mo-
ment pensativa.

Si prou, però ara... ara no tinc pa-
nes d' enfadar-me, ~~veres?~~

Palмира

No t' enfadis, veia, no. Tampoc t' ha arri-
vat l' hora per ara. Però des mesaltres
com que fa mes temps que l' coneixem an-
em Gabriel... U! del paper que' us fa
ara vist avans, no us hi ha poca de
tela.

Fineta.

Ja ho crec pobre Gabriel com que l'
has apurimat tant dient-li mal de mi

Palмира

Si altra feina tinc que ocupar-me de
tu tot el sant dia

Fineta

Ara veia que no m' hapis acibillat
quan parles amb en Gabriel.

Palмира

L'hi he dit lo que he cregut just per-li
observar. Així s'ha de fer entre amics.
No m'has fet conèixer tu an en Gabriel,
quan tu l'vas conèixer ja era intím amic
nostre però sembla que has tingut talia
o apartar-lo de nosaltres, en compte d'
aprair-nes...

^{Tineta}
Què, què os tinc d'aprair

Palмира

Per quina relació l'vas conèixer en Gabriel
sinó per nosaltres. Sempre m'he cregut, i
dispena, que s'havia enamorat de tu
pensant-se que teries coses, o que t'a-
semblaves amb mi

^{Tineta interiorment preocupada}
Que te n'ha dit alguna cosa?

Palмира

Oh no! però tu mateixa pots haver ven-
gut, i està tip de dir-ho devant de Kothom
que ve expressa per fer felis a un home,
que... que tinc coses... vaja, tal com
ell ho diu, que ve colossal, i dispena
la franquesa.

Fineta

Mamà!... Ara ho veig. Miren la va-
niteria. En Gabriel s'ha enamorat de mi
pensant-se que tinc coses d'ella... perquè
ella es idòtal i m'hi asseu (riu fort)
i crida) Mamà! Mamà! Ai quina
gracia!... Palmira

Què crides ara bleda.

Fineta.

Vet aquí perquè t'ocupaves tant de mi
amb en Gabriel. Deies adoncs m'hi
posar malament, envejeta. (Rieu) En
Gabriel enamorat de mi perquè m'assen-
tulo amb ella...

Palmira.

Oh no't coneix encara. Fa poc temps
que es tracten, t'ha estudiat poc encara

Fineta

Fa poc deies que era jo la que no conei-
xia an ell...

Palmira

No es coneixen l'un a l'altre.

Fineta

...I que ja ho trovaria, com el famé
sab olivadar, i no sé més, et Reies

Palмира

Si Fineta hi i m'hi referencio perquè ho
fé per experiència: era molt bonica la
nostra amistat d'avans amb en Gabriel,
però ara 'l veig tot rezelat desde que tu...

Fineta.

Què, veiam.

Palмира

...Desde que tu t'aportes de nosaltres

Fineta.

... Desde que tu intrigues contra mi...

Però mira ara este molt contenta perquè
si amb les teves intrigues contra meu no me
consegueixes → allunyar-lo de tu i llipar-lo
meu amb mi, això dea voler dir que va
enamorar-se de mi per la meua gracia
i no per lo que tu tinguis de colossal. (Rim
l'acudit)

Escena III

12

Palмира, Fineta, La Mama i en Julià.

La Mama

Què hi havia? Qui 'm ridava? Bres tu fineta?

Fineta

Dres; coses de la Palмира que 'm feien riure.

La Mama

Mentre es les apafen rient rai!

Fineta

Si està més enfurismada que mai la Palмира, Mama.

Julià.

Breu-me Palмира no 'n busquis mes de qüestions com aquella. No me 'n fassis mes de preguntes aixís fúebles de si 'm tornaria a casar o no en cas de ... no vull dir-ho que 'm fa pena. I vaja ja ho sabs i que valgui per sempre lo que ja 't tinc dit de que si, deu me 'n guardi, em perdona siendo el ben record no mès m' il·luminaria la vida (Diu això gairement i sent-li una festa.)

Palмира amb serietat acadèmica

Breu-me no fassis bromes que'm fas mal. A més ara ja havíem arribat a la conversa.

La Mania

Si, si, valdria més que no 'n parlem encara que no son cap mal ~~de~~ senyal aquestes converses

Finida.

Es un festeig com un altre, i que vol acabar amb festa.

Julia

Regularment si Maca? [Fà una festa a la Palмира i aquesta fa que no 'n vol]

La Mania

La veritat és que generalment ets tu Palмира la que surts amb qüestions erudites

Palмира.

O no tinguis por que se li acudiran a ell aquestes qüestions.

Julia.

Perquè no soc un sentimental per això no te les fas aquestes preguntes.

Palмира

Ja se per què les fas jo.

Julia

Tu diràs.

E
Palмира

1/1

Les faig per saber de quin temps estàs,
i si m'estimes cada dia igual... per
allò que t'he dit sabes? per allò de
les llunes i per saber si les que jo =
preipes son totes igualment bones
per mi. Però vaig convenientme de
que... vaja de que m'estimes a
rauxes. (Fots riuen)

Julia

Bra in diu que t'estimo a rauxes
Palмира

Com que es escritat; mentres que jo...
cada dia t'estimo igual

Julia

Això es el bò que no t'heixis
mourinar per la lluna: però no gan =
que 's demostra com dius

Palмира

Encara que no ho manifesti, no obs =

tant a dintre meu sempre sento que t' estimo.

Julia rient

Final el gust de dir-te que lo mateix me passa a mi, Palmira.

Palmira

No, no ho diguis, en tu t' estimació es una qüestió d' humor

Julia

Palmira, Palmira, vols fer-me enfadar amb una cosa que no sentis.

Palmira

Dones per que m' has respost d' aquesta manera tant llestja primerament, mentres que altres dies et desfas a festes.

Julia.

Perque no vull contribuir a que t' criïs una sentimental. Sab que li he dit, Mamà, quan m' ha fet

apudla pregunta que me suposa viudo?
(Julia riu)

La Mamà
Dre ...

Palmira responent al moment
que la Mamà.

Si ja fa riure ja ...

Julia

Doncs t'hi he dit que si desgraciada-
ment (riu) es doncs ^{de} cas que
suposa viudo a un o altre ...

Fineta interrompent.

Acuina conversa més trista.

Julia continuant

... ni ella ni jo podem assegurar
ho que faríem perquè ignorem primeres
circumstancies ens rodejaríem. Ha-
vent-hi la vena entremig més obliga-
da podria veure-s'hi ella que jo

a fer un refer casori,

La Mamà

Es clar que pui sab...

Palмира

Per la meua part mai

Julia

Qui pot dir, d'aquesta aigua no
beure?

La Mamà

... I sobretot quan s'es jove.

Palмира a Julia,

Tu 'n dubtes, oi?

Julia

Per ara mai he dubtat, però pot
sortir una força major que obli=
gui com la necessitat, la puja de
la moneda... ^(rient) dient això de la
puja de la pena un pròxim vin=
datge de l'un o l'altre... oh!
fora terrible!...

La Mama

No dignis això, Julià.

Fineta

I tant ...

Palmira

Però si l'viudatge t'vingués més tard per exemple quan la vena tinguis 18 anys, no ho fora tant de terrible allavors, oi? Es clar allavors ja series mig macat i l'amer apafat a dintre...

Julià.

Vaja Dóna ...

Null dir

que no podem fer calendaris, ni assegurar res del perindre per què no sabem quines epidèmies l'acompanyaran.

Palmira

Ja ja les convènicies ...

(Arrencia'l pler s'aixeca i se'n va)

La Mamià.

18

Palмира! esolta dòna. (Va per se-
quir-la. La Fineta se'n riu)

Julia Retornant a la Mama.

Depu-ho per mi (hurt i se sent que
tot aconsequint a la seva dòna, diu el dol
cament.) Palмира... Palмира...

Escena IV

La Mamià i la Fineta

~~De la~~ Fineta

Li a casa seva fan com aquí ja ha
d'esser divertit!

La Mamià

Li 'm sembla que d'escenes d'aquestes
se n'han de vare tot sovint

Fineta

Mansi de Palмира, i que n' està en:

felosida del amor Len Julià.

La Mamà

I a fi que bé t'estima greu, pobre Julià
Ja podria cercar la Palmira que 'm
sembla que com ell... ben poc. Quan
tu Fineta siguis casada amb en Gabriel
ja podré estar ben contenta; hauré aco-
modat les meves filles amb dos xicots...

Fineta

... Que sou de primera... Per alguna cosa
haviem estat tant amics en Julià i en
Gabriel

La Mama

Haviem estat, síus? I ho sou, Fineta.

Fineta

Si Mama; no més que ara no 's fan
tant com avans

La Mamà

D'encà que en Julià i la Palmira son ca-
rats i viuen a Barcelona es clar que sem-
bla que no's fan tant, com que no's veuen
quasi mai.

Fineta

Però fixis Mamà, com durant aquests dies me
en ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~ Julià i la Palmira
son aquí per passar festes s'han vist
ben poc amb en Gabriel

La Mamà,

com que en Julià sempre està per la
Palmira i junt amb ella i en Gabriel
quan compareix aquí ve per tu.

Fineta

Potser hi Mamà, però la Palmira...

La Mamà

Unè digas, veiam...

Fineta contristada.

L'engre dia cores ~~en~~ an en Gabriel
de mi, i a mi deu Gabriel

La Mamà

Vaja, son molt pentides les meves filles.

Fineta

No Mama ja sab que no finsc flammeries
com la la Galmira

La Mamà

Dé què vols dir dones.

Fineta

Que la Galmira d' ençà que torna a ser a
casa no mes em busca que disputos.

La Mamà

No serà tant Fineta, no serà tant.

Fineta

Si Mamà, si. Sab què m' heia ara? ~~La~~ Dones
de 'm queixava de que jo he procurat apartar
to d'ells an en Gabriel, i això qui ho
ha fet es ella murmurant de mi. Sem-
bla que n' estigui ressentida de que vapi
en serio el nostre festeig.

La Mamà

Fuig, dona.

Fineta -

Crefi-mo Mamà... També'm deia la
meua germana que devia estaros molt
afraïts perquè si no haguessin sigut ells....

La Mamà.

Oh es clar! Potser no l'hauries conegut
an en Gabriel

Fineta.

Oh més que arò, Mama! Deia que si
no haguessin sigut ells, o més ben dit, ella
en Gabriel no s'hauria enamorat de mi

La Mamà.

Es veritat que ella va interessar-s-hi
molt des del principi...

Fineta interrompent

Si ~~ella~~ al principi...

La Mamà

Però no n'hi ha per tant.

Fineta.

Es que dir que si vas afadar an en

Gabriel va ser per què Tinc coses d'
della... per què diu que en Gabriel va
pensar-se que m'assemblava amb ella.
(Tineta migriu amb un sous de pena)

La Mamà esclatant a riure
verollosament.

Miren-se-la la presumida de la Palmira...
com aquell qui no diu res. Deu sentir-se
afalapada ella per això que s'heu en-
devinar.

Tineta.

I per això m'fa mala cara ara, per
què veu que se li desfa 'l castell, per
què veu que en Gabriel m'estima de
debeò

La Mamà rient

I això 't preocupa fontota....

Tineta.

No Mamà.

La Mamà

No veus que es una criaturada. I diga-li
això an en Gabriel, així comprendrà 'l paper

de la Palmira.

Fineta.

Ai, no no, Mamà! Me faria una pena dirli això.

La Mamà

Però per què?

Fineta.

No ho sé, però...

La Mamà.

Que tens por que digui veritat i ~~sofriu~~ hakis de sofrir un desenyany? Que no hi creus amb l'estimació deu sobriell?

Fineta.

Li Mama.

La Mamà

I dones, dona!... No dius tu mateixa que en sobriell se xlut molestet de que la Palmira s'porti així, i que s'ha apartat un pic d'ells per acostar-se mes a tu.

Fineta

Li Mama?

La Mamà

I què vol dir això? Encara tens?

Fineta

Ja no havia gessat alguna vegada

La Mama

I doncs?...

Fineta.

Pero haver-li de dir una cosa així. Me fa tant poc favor no mes el que se'n parli entre ell i jo... ^{així} de demanar-li si va enamorar-se per semblança...

La Mamà

Doncs què diu festejant? ho què has de fer es explicar-li desseguida i s'admirarà l'hereu de la Palmira. I escolta, per què no m'ho hauries dit avans.

Fineta

O Mamà, si m'ho acaba de dir ara no fa paire.

La Mamà

Així res, està bé. No m'imaginis mai res, ven-me. A qui millor que a la Mamà?... I an en Gabriel siguel-li ben franca sempre.

Be ni hi soc greu.

La Mama

Anan una cosa 't fassi mal, digue-li. I
 avnia comença per çò, encara no te n'ha
 de fer pas açò de mal. Vols una prova
 mes grossa de l'estimació den Gabriel que
 no fassi cas de lo que li digui la Palmira?

Escena V.

(En aqueix moment arriba la Pal-
 mira seguida den Julià. Va mig
 uestida de carrer. Obra un calaix i
 s'endia quellon que s'ajustara necessari
 per continuar sa toaleta. Mentres obra
 el calaix en Julià li fira una festa ~~en~~
~~amb~~ que ella aparenta rebutjar)

Julià

Que's pensen que li hi agrada poc això?
 Venen, però fa veure que no per distimular
 que n'és, llaminera.

(Julià tot portint la una perrifolla al
 rotaborda de la Palmira, en aquesta li
 escapa el riure i diu al moment de sortir)

Palmira

Beneit!

(Se aben de portar i se sent que parlen i riuen)

Escena VI

La Mamà i Fineta

La Mamà.

Afortunadament sempre acaba aixís.

(Hà tocat un truble)

Fineta

Ara hi deu haver en Gabriel.

La Mamà.

Segurament.

Fineta.

Si, si, ja 'l sento.

(La Fineta s'posa al gen del portal que dona al corredor.)

~~Portar~~ No sortirias pas, si Mama, amb aquell parell?

La Mama

Fortrié sola avui. Fine d'anar a cà la
teva tieta un pic mes tard.

Fineta.

Milhor, aixis en Gabriel s' podria quedar
aquí amb mi.

(Ben Gabriel que encara no ha
entrat)

Ola Gabriel, què tal? (El sent que encapen)

Gabriel des-de 'l corredor.

De i tu?

Fineta mes baixet

Si, entra hi ha la Mamà

(Darrera d'ells arriba en Julià)

Escena VII

La Mama Fineta. Gabriel i Julià.

Gabriel anant cap a la Mamà

Deu la guard com està?

La Mama.

Perfectament Manuel

Gabriel an en Julia

Què tal? Tu no 'm dius res de la petita.

Fineta acostantse an en ~~Julia~~
Gabriel.

Vinc fenequida.

Gabriel

Fés, fés.

(La Fineta surt)

^{Julia}
Li mira, la nena va veixent. La tenim
a passej amb la Caterina ara.

Gabriel.

I la Palmira?

Julia.

Oh! la Palmira, avui

La Manà interrompent

I escolta Gabriel, com va la festejadera? Tu
no me 'n dius res.

Gabriel

Es una criatura dolça com una mel la
seva filla.

(Forma entrar la Tineta)
amb un papuetet als dits)

Tineta

Ah, no vull que se'm mengis, no.

La Mamà

Dé, bé, feu, feu; veig que la Tineta....

Julia.

Li deixem anar cap allà que la Palmira....

Gabriel
Què vols dir.

Julia
Oh! la tinc enfadada avui.

Gabriel
I doncs?

Julia
Té por que si'm pretes viudo, sals?

Gabriel
Dó, lo de sempre, oi?

Julia
Oh que no'n soc de la pasta dels viudos?

Gabriel.

Éa de mal dir pero jo diria que no, veies
Julia

Es lo que li hi dic sempre. De deixar-
m'hi anar.

La Mamà

Valdrà més perquè si tripaves ja respiraria
si es cert que no ets de la pasta dels
viudes.

Julia

Oya doncs.

La Mamà

Don'no veurém avans no. t' en vagis,

Gabriel

Gabriel

Per tot hi haurà temps

(Sorten La Mamà i en Julia)

Escena VIII

Fineta i Gabriel

Fineta.

On vols seure, Gabriel. Finc una

cosa per tu

Gabriel

Per mi? Què cosa si 'l pot saver?

Fineta

Una cosa feta meua

Gabriel

I que serà per mi?

Fineta desembolicant

Es per tu.

Gabriel

Si es una cosa feta teua mi apradarà 'l dolle.

Fineta

Feta meua i per tu. (L'hi entrega)

Gabriel

Mh, quins mocadors més bonics

Fineta

Des inicials t'apraden?

Gabriel

Molt, maca, molt. No tenia res fet teu. Te
vaja, per no quedar-te amb tant deute

(L'hi dona una festa) Estas contenta

Fineta

Molt. (Pausa) Au deu ... seiem

(Pausa. Es miran complaents)

Apa diquem coses.
Gabriel

Diques-me'n tu també

Fineta

En què pensaves ara? En què penses,
diga-m'ho?

Gabriel

En res: t'afuaito iestic content

Fineta

No, no: pensaves alguna cosa, t'ho he con-
gut en la cara.... No ho pug saber,
jo? (Li pren la mà) No fies gensament
de dir-me'n res?

Gabriel

Pensava.... però no, no val la pena...
una cosa que m'va dir la Palmira....
no res....

Fineta

Una altra cosa de la Palmira? Diques-
me-la; la fins de saber.

Gabriel

M'ha fet patir un xipret, però poc
que m'ho veia, ja no m'ho oree gens.

Fineta

Amé.....

Gabriel

Pues, maca, res. Havia pensat dir-t'ho, però ja 'm dono; ja no 'm cree res.

Fineta

No també tinc una cosa per dir-te que me l'ha dita la Calmira, i si tu no m dius açò teu jo tampoc et diré lo meu

Gabriel.

Dius que també te l'ha dita la Calmira?

Fineta

Li.

(En Gabriel riu)

De què riu?

Gabriel

De què la Calmira m'opri tanta brega. No hi veig la punta.

Fineta

Digam açò teu i després puam et digui lo meu potser li veuràs la punta.

(Pausa. En Gabriel s'esforça a començar.)

Gabriel

M' estimes?

Fineta mirant-se'l devotament

Ja ho sabs, molt!

Gabriel
 No es pas forçada la teua estimació? No t'obligava pas a abandonar cap afecció prè't propi del altre?

Fineta
 Què vols dir?

Gabriel
 Dime la sort de ser el primer?....

Fineta
 El primer i el darrer.

Gabriel
 Deien si amb en Pepet i Turner havien tingut...

Fineta
 Qui ho deia?... La Palmira, oi? I què, què deia?....

Gabriel
 Que amb en Turner havien sigut molt amics, que l'un anava al darrera del altre fins al punt de que la Maria sa haver-te d'avisar... i no sé pas què mes, perquè 'm feia tant mal...

Fineta.
 I tu t'ho veies això

Gabriel
 Veuria mi ho creia... la veritat es que 'm molestava molt

Fineta
 Però tu t'ho veies això de mi?

Gabriel
 No, però tampoc ho descreia. Qui sabia jo? Posant al meu lloc.

Fineta

Però si l'odio an en Pepet dones

Gabriel

Dones fins va dir-me si os havien fet un petó i tot

Fineta

Tàstip me faria. No'l puy sofrir aquell xiust. Un dia l'hi vaig fer una besetada. I t'ho orees tu tot això (Flora.)

Gabriel

Però dona, si poc ne veia ja no'm veia res Dona no ploris. Apraga! (L'hi fa una petra)

Mira ~~però seria~~ els mocadors ^{que m'has regalat} ~~de mi besetades~~ els pare ^{servir} per ^{an'parar-te} les llagrimas. ... Si que m' sab greu...

Fineta.

No. no vull que te les quedis a dintre aquestes coses

Gabriel

Apra prou, dones, jents, nena. Ja sabs que t'estimo molt

Fineta

Però t'ho creus

Gabriel

No dona.

Fineta serment se

¿'equivocaries ben bé...? Tant que t'estimo (Pausa)

(Fent-li dos jetons) Té i té, veies. M'estimo!

Salvel

Molt, maca, molt.

Fineta

Doncs ara t'he dire tot lo que hi ha sobre això que t'ha dit la Palmira. Ja sabs que amb la Dolers Formez som amigues de petites, havíem jugat plegades i tant havia vingut ella aquí com havia anat jo a casa seva. Últimament erem unes frantes que solíem anar a càla Dolers. En Beget ja sabs com s'ha tornat d' un frant temps ençà, tot un tronera i va començar a portar la seva cella a casa seva — es una casa tant gran — i tots plegats sempre empruyats en volguer jugar amb les noies. I no'ls podíem esquivar per cap de les maneres fins que un dia dissimuladament em va pessifar el braç, però no; jo vaig anar mes llesta que ell i en un tancar i obrir d'ulls ja va tenir un volumne bolet al clatell. Fothom se'n va aixonar i's van posar a riure tots, i jo vaig donar-me'n una verfonya... En Beget va dir-me: noia, que ets rabiosa, no hi ha per tant. He vaig dir a la Ma- ma i'm va dir que no volia que hi torques més.

D'encà que jo no hi vaig la Montserrat; l'Angeleta no hi han tornat més. Vetzquí l'història que deu haver embrollat la Palmira. Em sembla que no té importància.

Gabriel

Seny mi mica. No hi pensen més? Au prou, ja t'he dit que no me 'n creia res. (L'hi fa una festa) Però ara cal que m'expliquis ho que t'va dir de mi la Palmira. És cosa que t'fa mal aquí dintre.

Fineta

Veuràs mal... També 'm dono, ja no me 'n crec res, res sluts?

Gabriel.

Dipam què...

Fineta

No, 'm fa massa pena.

Gabriel.

Por ço mateix, dona. Jo be t'he dit ho que me feia mal

Fineta molt trista i gloriosa.

Mes mi estimo no aclarir-ho

Escena

Fineta, Gabriel i la Mamà.

La Mamà.

Os trovo tots enroigits. Que ploreu, Fineta?
D'això se'm diu festejar. No t'heia cançonera
però veig que ets de la pasta de la Palmira.

Gabriel

No plora pas. Està un xic trist perquè té una
cosa que li fa mal ... un càrrec a fer-me ...
i no pot ...

(Corrija en Julià
arreglat per sortir.)

Escena IX

Els mancebros més en Julià.

La Mamà

Que seria allò que t'ha dit la Palmira potser?

(La Fineta fa que xi amb el cap.)

I això t'has pres en seriò? (Le'n riu)

No t'heia tant nena.

Julia

Què es així de la Palmira, Mamà?

La Mamà

Cab res, Aviat ho sabràs, Julia.

Fineta.

Mamà!... Va pena esbrinar una cosa així.

La Mamà

Tu Julia potser hauràs notat que entre vosaltres - la ~~Palma~~^{Palmira} i tu - i en Gabriel s'ha refredat un xic aquella amistat tant íntima.

Gabriel

...Sempora!

La Mamà

Val més aclarir-ho, fills meus. Doncs mira tot vé de que la ~~Palma~~^{Palmira} ha mogut algunes intrigues entre aquests dos; an en Gabriel dientli mal de la Fineta i a la Fineta den Gabriel

Gabriel.

Ara mateix amb la Fineta si hem aclarit una d'aquelles intrigues i ara anarem per l'altra.

La Mamà

12

Dexa-ho per mi. Tu Julià recorda que la Palmira.....

Escena X

Els mateixos mes la Palmira que al arri-
var a l'escena i sentir que s'parla d'ella inten-
ta veular. ~~De~~ Porta vestit de casaca.

Julià

Veies Palmira que't demanen

Palmira

A mi? Que no hem de sortir?

La Mamà

Quedat olviras... Doncs tu Julià ja sabs que
en Gabriel va conèixer la Fineta venint aquí
per l'amistat que tenia amb tu i després amb
la Palmira. Ja sabs que igual que jo vosaltres
dos opereu amb molta simpàtia aquesta relació...
i tu ~~per~~ Palmira també...

Palmira malhumorada

Que li tinc que veure jo amb això.

La Mania ferat a la Palmira
que calli.

Com que amb en Sabriel eren tant amics
i os tenien tanta franquessa, tu Julià i la
Palmira matixa l'hi haurien sentit pres ve-
fates per l'elepi d'alguns de vosaltres, De tu
Julià i de tu Palmira.... que un xicot
com en Julià... que una noia com la Pal-
mira....

Palmira fent acció anar-se'n
Ja os ho pren.

Julià deturint-la
Palmira!

La Mania
Però va succeir que frequentant en Sabriel
aquesta casa...

Sabriel
li, va enamorar-se de la nena.

La Mania
Dixò matix. Però ara la Palmira
(capitant la Palmira) preté que en Sabriel

44

s
s' enamora de la Fineta pensant que
la Fineta tenia alguna cosa de' ella ...
de Palmira ... i que per això en Sabriel...

(La Fineta mira quin efecte fan
an en Sabriel les paraules de la
Mamà.)

Julia
Miren-se-la!

Palmira no ionant-li importancia
Duraria faire això?

La Mamà
Es a dir que al principi a la Palmira
l'afolapava això de pensar que en Sabriel
potia haver-se enamorat de la Fineta
~~com un home~~ per lo que aquesta pogui
assemblar-se o tenir de' ella, com un
nomenatge i obsequi an ella

Julia a la Palmira rient
Jo'n protesto d'això.

La Mamà

D'ací quan va entendre que d'aquells era
 seria i que en Gabriel estava realment
 enamorat de la Nena allavors la Palmira
 s'va picar, va sentir com una pelseria de
 viatura, i allavors vinga moure intrusa
 entre 'ls dos i dir a la Fineta que si en
 Gabriel, i an en Gabriel que si la Fineta...
 Ho entens, Gabriel? Dixo era lo que
 devia fer mal a la Nena i no t' devia
 posar dir, oi?

Fineta tot baixet però satisfeta
 li, Mamà.

La Mamà

I aquestes intrusetes (an en Julia) eren lo
 que es havia distanciats an en Gabriel i a
 tu.

Julia

Miren-se la viatura de la meua dona!
 Ara jo ni hauria d'enfadar perquè col-
 liciava l'amor d'un altre. Miren-se

La llaminera d'amor! I això
 aquella que sempre m'amonesta per
 en cas que 'm tornés viudo no 'm tornés
 a casar... i ella, la llaminera,
 com li plan ~~com~~ ^{sonniar-se} amanyapada. Amb
 aquesta pretensió havia llopat un bocí de or
 — encara que no ho semblí — li havia
 llopat talment com si fés una casa de
 dispeses.

(La Mamà riu gatisfeta. La Fineta
 i en Gabriel tots acostats s'estorren
 les mans dissimuladament. La Pol
 mira sup.)

I ara Gabriel toca-la. Ja entenc aquella
 pavor que 'ns separava. Que no se'n par
 li mes. Serem amics... i ...

La Mamà adivinat el pensam
Julia ria juntament amb en

i cunyats

Feliç ràpid.